DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w LUBLINIE

Lublin, dnia 1 lipca 1959 r. Nr 5 Poz. 24 — 35

TREŚĆ

I. PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz.

II. OBWIESZCZENIA

Poz. 24

UCHWAŁA Nr 1
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE
z dnia 26.II.1959 r.

w sprawie obchodów i uroczytości ku uczczeniu Tysiąclecia Państwa Polskiego w województwie lubelskim.

Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie w dniu uroczystej sesji, poświęconej uczczeniu 15 rocznicy powstania pierwszej w kraju konspiracyjnej Wojewódzkiej Rady Narodowej — w wyniku dyskusji i wniosków sesji WRN i plenarnych posiedzeń Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu, odbytych wspólnie w dniach 25 czerwca 1958 roku i 16 stycznia 1959 r. — podejmuje niniejszą uchwałę w sprawie programu obchodów uroczystości i budowy trwałych pomników na Ziemi Lubelskiej w wielkim dziele uczczenia Tysiąclecia Państwa Polskiego.

Wojewódzka, powiatowe i miejskie rady narodowe na wspólnych z Komitetami Frontu Jedności Narodu sesjach zorganizowanych dla ustalenia form uczczenia Tysiąclecia w podniosłej atmosferze głębokiego patriotyzmu, nawiązywały do bohaterskich tradycji Ziemi Lubelskiej, tak bogatych w każdym jej zakątku od zarania istnienia Państwa Polskiego, aż do naszych dni.

Na sesjach tych pamięć o wielkich tradycjach postępowych naszej przeszłości łączono z obowiązkiem udziału każdego obywatela, by w latach 1960—1966, na które wypadają główne uroczystości Tysiąclecia, czynną aktywną swoją postawą, przyczynił się do wzmocnienia sił naszej Ojczyzny.

Klasa robotnicza, pracujący chłopi, inteligencja, młodzież i dzieci szkolne, związki zawodowe, zakłady, instytucje, wyższe uczelnie, towarzystwa naukowe, organizacje kulturalno-oświatowe zgłosiły różnorodne formy Tysiąclecia Państwa Polskiego.

Ponad wszystkie formy wybijała się jedna ogólnonarodowa, wyrażona w haśle „Tysiąc szkół na Tysiąclecie".

To hasło rzucone przez tow. Wiesława — I Sekretarza KC PZPR społeczeństwo Lubelszczyzny przyjęło z entuzjazmem, o czym świadczy powstanie ponad 300 komitetów budowy szkół w naszym województwie.

Społeczeństwo Lublina i Chełma — miast nierozerwalnie związanych z powstaniem i działalnością Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego pragnie uczcić 15 rocznicę jego utworzenia specjalnymi pomnikami w latach uroczystości Tysiąclecia.

Inne nasze miasta powiatowe, miasteczka, osiedla, gromady i wsie również przygotowały program Tysiąclecia.

W oparciu o tę patriotyczną postawę społeczeństwa Lubelszczyzny Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN, powiatowe i miejskie rady narodowe oraz ich prezydia — każde w zasięgu swego działania, by przy współpracy z komitetami Frontu Jedności Narodu zespoliły wokół siebie całe społeczeństwo do wykonania następujących zadań:

1) zapewnić naszym dzieciom i młodzieży lepsze warunki nauczania przede wszystkim przez wybudowanie w czynie społecznym 200 budynków szkolnych.

W tym celu w terminie do końca 1959 r. należy:

a) opracować szczegółowy plan budownictwa szkolnego na lata 1955—1966 zawierający lokalizację, rejonizację oraz dokumentację obiektów szkolnych z uwzględnieniem wkładu społecznego,

b) przekazywać w pierwszym rzędzie nadwyżki budżetowe na popieranie czynów społecznych, a przede wszystkim na budowę szkół, internatów i mieszkań dla nauczycieli,

c) w oparciu o zasługującą na uznanie inicjatywę młodzieży szkolnej i komitetów rodzicielskich, które zadeklarowały przeznaczyć do 1966 r. na budowę szkół 12 milionów złotych z dochodów, z imprez i zbiórek makulatury oraz o inicjatywę nauczycieli i personelu administracji szkolnej,

które opodatkowały się na kwotę 1,5 miliona zł w ciągu roku 1959. Poprowadzić do powszechnego świadczenia społeczeństwa lubelszczyzny na rzecz budowy szkół w naszym województwie,

d) organizować spółdzielcze i chłopskie zespoły produkcji materiałów budowlanych i udzielać im wszechstronnej pomocy, rozwijać wszelką inicjatywę społeczną w zakresie wypału cegły, wapna, produkcji kamienia, prefabrykatów i innych materiałów budowlanych na budowę szkół w zależności od potrzeb i możliwości środowiska,

e) zapewnić siły techniczne przy budowie i nadzorze, zgodnie z potrzebami szybko rozwijającego się budownictwa szkół tak na wsi, jak i w mieście,

f) ze szczególną troską zająć się sprawą przygotowania dokumentacji na budowę teatru w Lublinie i samą budowę tego obiektu zakończyć do roku 1965,

g) zakończyć przebudowę Zamku Królewskiego w Lublinie z przeznaczeniem na muzeum,

h) zakończyć budowę rozpoczętych i wybudować nowe szpitale w Łukowie, Hrubieszowie, Parczewie, Kraśniku, Chełmie, Janowie, Lubartowie, Świdniku, Bychawie, Bełżycach i Lublinie.

5) przystąpić wspólnie z województwami: rzeszowskim, kieleckim i warszawskim do regulacji Wisły środkowej.

6) zbudować w latach 1960—1965 bibliotekę międzyuczelnianą w Lublinie.

7) zbudować inne obiekty, których oddanie do użytku przyczyni się do podniesienia i rozwoju życia kulturalnego, a mianowicie:

a) domu kultury — w Lublinie, Zamościu, Chełmie, Hrubieszowie, Tomaszowie, Janowie Lub., w Bełżycach i Nałęczowie,

b) Liceum Technik Plastycznych w Nałęczowie,

c) Dom Aktora w Lublinie,

d) kina — w Lublinie, w Puławach, w Białej Podlaskiej.

8) Udzielić wszelkiej pomocy w organizowaniu badań i poszukiwań naukowych, przeprowadzonych przez Towarzystwa Naukowe, instytucje i zakłady naukowe, organizacje kulturalno-oświatowe w celu zgromadzenia i opublikowania jak najbardziej wszechstronnych danych naukowych o przeszłości i stanie dzisiejszym Ziemi Lubelskiej i jej społeczeństwa, z koncentracją wysiłku badawczego na Lublinie, innych ośrodkach miejskich — najstarszych oraz szczególnie ważnych dla syntezy dziejów społecznych, politycznych, gospodarczych i kulturalnych regionu.

9) Zorganizować sesję naukową poświęconą roli Lubelszczyzny w dziejach narodu polskiego.

10) Udzielić pomocy w opracowaniu i ogłoszeniu monografii problemowych oraz wydawnictw okolicznościowych, o których była mowa w referacie na sesji wspólnej Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 25. VI. 1958 r. w sprawie obchodu Tysiąclecia Państwa Polskiego w naszym województwie.

11) Poprzeć inicjatywę Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w sprawie opracowania i wydania Przewodnika Turystycznego oraz albumu i widokówek dotyczących Ziemi Lubelskiej.

12) Szczególną uwagę zwrócić na otoczenie opieką i przeprowadzenie prac konserwatorskich zabezpieczających w najstarszych naszych zabytkach, dziś przeważnie nieużytkowanych, zapomnianych, a stanowiących ważne ogniwo rozwoju kultury i sztuki na Lubelszczyźnie, jak wieża w Słopiach z wieku XIII, ruiny zamku w Sułowie z wieku XVII, ruiny zamku w Kryłowie z wieku XVI, ruiny zamku w Szczebrzeszynie z wieku XVI, ruiny zamku w Janowcu z XVI—XVIII wieku, wieża w Wojciechowie z XVI wieku, ruiny zamku w Bochotnicy z wieku XV i inne.

13) Upamiętnić regionalne tradycje przez zorganizowanie, uporządkowanie i otwarcie muzeów: w Lubartowie, Kraśniku, Tomaszowie Lub., Hrubieszowie, Biłgoraju, oraz muzeum J. Kraszewskiego w Romanowie oraz muzeum w Nałęczowie i innych miastach.

14) Zorganizować wystawy regionalne i okolicznościowe, a mianowicie:

a) Wojewódzka Wystawa Sztuki Ludowej,

b) Wystawa Sztuki Ludowej w powiatach — Kraśnik, Biłgoraj, Lubartów, Krasnystaw i Tomaszów,

c) powiatowe wystawy amatorskiej sztuki plastycznej w Kraśniku, Krasnymstawie i Lubartowie,

d) wystawa historyczna dotycząca rozwoju Puław,

e) Wystawa obrazująca rozwój Zamojszczyzny w okresie 20-lecia PRL.

15) Upamiętnić dzieło Tysiąclecia przez zorganizowanie obchodów i uroczystości nawiązujących do miejscowych tradycji postępowych i rewolucyjnych postaci historycznych, pisarzy i muzyków, wybitnych działaczy ruchu wolnościowego i rewolucyjnego związanych z życiem i pracą z Lubelszczyzną.

W związku z tym przewiduje się:

a) uroczystości związane z pamięcią bitwy pod Stoczkiem pow. Łuków,

b) uroczystości związane z okazji setnej rocznicy powstania styczniowego na Lubelszczyźnie,

c) uroczystości związane z 650 rocznicą nadania praw miejskich Lublinowi,

d) uroczystości związane z uczczeniem Unii w Horodle i w Lublinie,

c) uroczystości związane z 4-setną rocznicą powstania Zamościa oraz 500 rocznicą założenia osady Bełżyce,

f) uroczystości i obchody ku czci: Szymona Szymonowicza, Jana Kochanowskiego, Sebastiana Klonowicza, Biernata z Lublina, Mikołaja Reja, Wincentego Pola, Józefa-Ignacego Kraszewskiego, Stefana Żeromskiego, Bolesława Prusa i wszystkich innych pisarzy związanych z Ziemią Lubelską,

g) uroczystości i obchody związane z 20-leciem PKWN we wszystkich miastach, miasteczkach i wsiach naszego województwa,

h) uroczystości związane z upamiętnieniem działalności ks. Stanisława Staszica w Hrubieszowie, upamiętnienie działalności ks. Ściegiennego w Chodlu i Wilkołazie,

i) uroczystości ku czci Róży Luksemburg w Zamościu i Feliksa Dzierżyńskiego w Puławach,

j) uroczystości poświęcone ruchowi oporu w naszym województwie.

16. Zorganizować we wszystkich powiatach województwa lubelskiego imprezy artystyczne — a mianowicie:

a) Festiwal muzyki i pieśni solistów, zespołów tanecznych, muzycznych i chóralnych,

b) przeglądy teatralne,

c) konkursy recytatorskie pod hasłem regionalnym jak np. poezji partyzanckiej,

d) konkursy na wspomnienie z działalności ruchu kulturalno-oświatowego,

e) konkursy dotyczące urządzenia najbardziej estetycznego wnętrza domów kultury, świetlic, bibliotek itp.

17. Pobudować, rozwijać i popierać wszechstronnie wszelką inicjatywą społeczną dla uczczenia Tysiąclecia Państwa Polskiego na naszej Ziemi Lubelskiej w innych formach nie wymienionych w tej uchwale, a wynikających z potrzeb terenu.

Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie pomna swej pełnej odpowiedzialności przed społeczeństwem Lubelszczyzny, z woli którego sprawuje najwyższą władzę w województwie, wzywa obywateli Ziemi Lubelskie, by wszyscy bez wyjątku stanęli z entuzjazmem do realizacji wytycznych XII Plenum KC PZPR, które po zatwierdzeniu ich przez III Zjazd naszej Partii staną się podstawowym programem dalszego rozwoju naszej Ojczyzny.

Jako spadkobiercy najszczytniejszych tradycji postępowych naszego narodu, najgodniej uczcimy Tysiąclecie istnienia Państwa Polskiego, gdy powiążemy hołd dla wielkiej przeszłości z codzienną owocną pracą w budownictwie ustroju socjalistycznego w naszej Ojczyźnie.

ZA PREZYDIUM WRN

SEKRETARZ PREZ. WRN
E. Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
P. Dąbek

Poz. 25

UCHWAŁA Nr 2
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE
z dnia 4.IV.1959 r.

w sprawie rozwoju melioracji na terenie województwa lubelskiego.

Dalszy wzrost produkcji rolnej uzależniony jest przede wszystim od uregulowania stosunków wodnych, co znalazło wyraźne odbicie w Uchwałach XII Plenum i III Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Wytyczne Zjazdu jak również przygotowania do wykonania zadań nakreślonych planem na lata 1959—1965 nakładają w dziale uporządkowania gospodarki wodnej poważne obowiązki.

Obecna sytuacja gospodarcza kraju pozwala na rokroczne poważne zwiększenie nakładów na rolnictwo, a szczególnie na melioracje. Trzeba podkreślić wyraźnie że województwo lubelskie jest najbardziej — poza białostockim — zaniedbanym gospodarczo rejonem kraju. Główną gałęź gospodarki narodowej naszego województwa stanowi mało intensywna produkcja rolna.

Województwo nasze jest rejonem wybitnie rolniczym. Znaczną powierzchnię tj. około 400 tysięcy ha stanowią użytki zielone, z czego około 250 tysięcy ha wymaga zmeliorowania. Podobnie około 600 tysięcy ha gruntów ornych i leśnych, oraz około 120 tysięcy ha nieużytków wymaga uregulowania stosunków wodnych. Ponadto pozostało jeszcze do uregulowania względnie uporządkowania około 3 tysięcy km rzek i kanałów.

Dotychczas łącznie z okresem międzywojennym uregulowano 1018 km rzek i kanałów, zmeliorowano i zagospodarowano 55.463 ha użytków zielonych, odwodniono 58.046 ha gruntów ornych, w tym 2.732 ha drenowaniem rurkowym, oraz usypano 105 km wałów, które zabezpieczają przed powodzią około 31.500 ha gruntów ornych i użytków zielonych. Dotychczas zagadnieniem melioracji zajmowała się głównie służba melioracyjna, która wiele wysiłku i wiedzy wkładała w wykonawstwo robót, przyczyniając się równocześnie do propagowania melioracji wśród szerokich rzesz chłopskich. Należy jednak podkreślić, że zachodzą wypadki niedociągnięć w dziedzinie realizacji robót melioracyjnych. Niejednokrotnie jakość wykonanych prac jest niezadawalająca. Między innymi zdarzają się wypadki prowadzenia robót w nieodpowiednim okresie np. darniowanie skarp, sypanie grobli — wykonuje się późną jesienią lub nawet zimą. Zdarza się, że planowane inwestycje nie są uzgadniane z użytkownikami, w wyniku czego źle są lokalizowane mosty, przepusty, kładki, przejazdy, wodopoje, lub występuje ich brak, co przyczynia się do dewastacji urządzeń wodnomelioracyjnych oraz słabej konserwacji.

Następnym mankamentem prowadzonych robót jest to, że niejednokrotnie wykonuje się je w rozdrobnieniu nie ujmując większych kompleksów dolin rzek i ścieków. Stan taki wpływa bardzo ujemnie na efekty produkcyjne a zarazem na eksploatację i konserwację. Poza powyższym, zdarza się również, że melioracje podstawowe są wykonywane jednocześnie z podstawowymi, szczegółowymi, a nawet z zagospodarowaniem.

Do chwili obecnej za mały udział w decydowaniu o melioracji począwszy od projektowania, lokalizowania, zatwierdzania dokumentacji oraz w kontroli robót — miała służba łąkarska, a ona w zasadzie odpowiada za właściwe zagospodarowanie użytków zielonych, których długotrwałość zależy przecież od ich współudziału w w/w czynnościach i należytego wykonawstwa robót.

Stwierdzić należy również, że nie wszystkie Prezydia GRN przejawiają dostateczne zainteresowanie zagadnieniami melioracji na swoim terenie, natomiast prezydia powiatowych rad narodowych niejednokrotnie podchodzą zbyt liberalnie do winnych niszczenia urządzeń wodnomelioracyjnych i opieszałych w stosunku do obowiązku wykonywania konserwacji.

W wyniku tego urządzenia melioracyjne nie są należycie pielęgnowane, a nawet są wypadki ich niszczenia.

Mimo rokrocznie zwiększających się nakładów na melioracje potrzeby nasze w tym zakresie są olbrzymie. W związku z tym, zachodzi konieczność szerokiego zainteresowania rzesz chłopskich, organizacji politycznych i społecznych i ich udziału w pracach melioracyjnych, a przede wszystkim kierowania środków inwestycyjnych tam, gdzie udział ten jest największy.

W okresie 1959/1961 należy przekazać do pełnej eksploatacji wszystkie te obiekty, na których prace melioracyjne kontynuowane są latami. Należy również przyjąć zasadę, że programy robót począwszy już od roku bieżącego muszą obejmować melioracje podstawowe w takim zakresie, by wyprzedzały one wykonawstwo robót pół podstawowych i szczegółowych. Taki program działania pozwoli na przygotowanie użytkowników poprzez organizowanie spółek wodnych i zespołów uprawowych, które są jedynymi gwarantami wykonania robót, konserwacji, eksploatacji oraz właściwej pielęgnacji użytków zielonych.

Poza meliorowaniem i zagospodarowaniem łąk i pastwisk, należy położyć większy nacisk na odwadnianie gruntów ornych rowami otwartymi i za pomocą drenowania rurkowego. Konieczne to jest ze względu na podniesienie wydajności gruntów ornych, co zapewni osiągnięcie planowanej zwyżki plonów roślin uprawnych.

Jak już wyżej stwierdzono, potrzeby na odcinku melioracji są olbrzymie. Dlatego też konieczne jest opracowanie wytycznych związanych z uporządkowaniem gospodarki wodą oraz jak najbardziej ekonomicznym jej rozrządzaniem. Opracowanie takiego programu pozwoli na ułożenie perspektywicznego harmonogramu działania uwzględniającego hierarchię potrzeb i wykonywanie robót w jak najszerszym zakresie. Niezależnie od tego, należy w większym niż dotychczas stopniu zmechanizować pracochłonne i uciążliwe roboty. Zmechanizowanie prac wpłynie w poważnym stopniu na obniżenie kosztów robót, jak również zapewni wykonywanie ich w większym niż dotychczas zakresie. Pozwoli to również na terminowe ich wykonywanie i uniezależni w dużej mierze od zatrudniania niewykwalifikowanych robotników ze zwerbowaniem których są poważne trudności.

Najpoważniejszym obiektem melioracyjnym na terenie województwa, wymagającym niemal 100% zmechanizowania prac jest kanał Wieprz-Krzna — pierwsza inwestycja o kompleksowym gospodarowaniu wodą jak: magazynowanie, odwadnianie, przerzucanie wody z innej zlewni.

Mając na względzie podniesienie ekonomiczne najbardziej zaniedbanych terenów przez które przebiega trasa kanału ,należy dołożyć maksimum wysiłku, by prace związane z tą inwestycją zakończyć bezwzględnie w 1961 roku.

W celu wykonania tych zadań Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie — na podstawie art. 14, pkt 1 i art. 26 pkt 1 Ustawy z dnia 25.I.1958 r. o radach narodowych (Dz.U.R.P. Nr 5, poz. 16) oraz w związku z ustawą z dnia 22.V.1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz.U.R.P. Nr 31, poz. 136), po przeanalizowaniu przedłożonych materiałów i w wyniku przeprowadzonej dyskusji — postanawia:

§ 1

Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie do:

1. opracowania do końca 1960 r. w oparciu o kompletną inwentaryzację wytycznych dla uporządkowania całokształtu gospodarki wodą oraz jak najbardziej ekonomicznego jej rozrządzania, ze szczególnym uwzględnieniem melioracji rolnych — jako podstwę do sporządzania planów perspektywicznych, wieloletnich i rocznych, pozwalających na uwzględnienie hierarchii potrzeb.

2. Spowodowania ukończenia przez Przedsiębiorstwo Robót Wodno-Melioracyjnych w Lublinie budowy kanału Wieprz-Krzna w 1961 r. oraz stworzenia temuż przedsiębiorstwu odpowiednich warunków pracy tj. zabezpieczenia możliwości nabycia sprzętu za sumę do 5 mln zł oraz zabezpieczenia niezbędnego personelu technicznego.

3. Dopilnowania, by zagospodarowanie melioracyjne terenów położonych w zasięgu kanału przeprowadzić w ciągu najbliższych 10 lat, a także przewidzieć w planach perspektywicznych wykonanie inwestycji niezbędnych dla uruchomienia gospodarczego tych rejonów z tym, że prace konieczne należy rozpocząć już w w najbliższej 5-latce.

W pierwszym etapie zwrócić uwagę na budowę dróg; najbardziej potrzebne odcinki to: Łęczna — Sosnowica, Szóstka — Drelów, Wychalew — Podedworze, Jabłoń — Dawidy — Radcze.

4. Spowodowania, by do końca 1961 roku przekazano użytkownikom do pełnej eksploatacji wszystkie te obiekty, na których prace melioracyjne prowadzone są od szeregu lat, opóźniając tym samym efekty produkcyjne, utrudniając należytą konserwację i eksploatację.

5. Wprowadzenia stałej zasady, by programy robót poczawszy już od roku bieżącego obejmowały melioracje podstawowe w takim zakresie, aby wyprzedzały one melioracje pół podstawowe i szczegółowe.

6. Dopilnowania, by w rocznych programach robót (poczynając od 1960 r.) — planowano do wykonania następujące minimalne rozmiary:

a) regulację rzek — około 100 km,

b) melioracje gruntów ornych rowami — około 150 km (odwodnią 3.000 ha),

c) meliorację gruntów ornych za pomocą drenowania rurkowego — co najmniej 1.000 ha,
d) melioracja łąk i pastwisk — około 10.000 ha,
e) zagospodarowanie użytków zielonych na obszarze około 8.000 ha.
7. Koordynowania planów robót melioracyjnych z instytucjami, które prowadzą te prace we własnym zakresie i posiadają na ten cel środki inwestycyjne, a szczególnie z Zarządem Lasów Państwowych. Koordynacja planów i wykonawstwa konieczna jest ze względu na potrzebę kompleksowego ujmowania oraz właściwego powiązania urządzeń melioracyjnych w poszczególnych zlewniach, na terenie których wykonywane są roboty przez oddzielne jednostki organizacyjne.
8. Dopilnowania, by plany prac melioracyjnych w latach 1959 do 1965 uwzględniały przede wszystkim potrzeby Państwowych Gospodarstw Rolnych i spółdzielni produkcyjnych.
9. Ustalenia w jakim stosunku procentowym do ogólnych nakładów na melioracje należy przeznaczać środki finansowe na poszczególne rodzaje robót tj.: regulacja rzek i kanałów, melioracje i zagospodarowanie użytków zielonych, odwodnienie gruntów ornych oraz na zabiegi przeciwerozyjne.
10. Uruchomienia zakładu przystosowanego do produkcji drenów o zdolności przerobowej około 3 mln szt. rocznie w najbliższej 5-latce, zwiększając później ich ilość do potrzeb wynikających z planów w tym zakresie.
11. Nałożenia obowiązku na służbę melioracyjną i gospodarki wodnej, by więcej niż dotychczas włożyły wysiłku przy organizowaniu spółek wodnych i ich reaktywowaniu — udzielając im fachowej i stałej pomocy w zakresie planowania i wykonywania robót oraz późniejszej ich eksploatacji i konserwacji.
12. Uregulowania w okresie 1959—1961 r. całkowicie wszystkich spraw własnościowych oraz roszczeń z tytułu odszkodowań związanych z budową kanału Wieprz-Krzna.
13. Zalecenia wszystkim prezydiom rad narodowych, by bardziej zainteresowały się pracą spółek wodnych, zespołów łąkarskich, pomagały w organizowaniu nowych i otaczały je opieką, zapewniając im fachowy nadzór oraz wciągały kółka rolnicze do współpracy w tym zakresie.
14. Uwzględnienia w planach robót regulacyjnych w ramach urządzeń rolnych jako pierwszoplanowe obszary zmeliorowane lub przewidziane do melioracji — zwłaszcza te, na których urządzenia wodne nie są dostosowane do granic działek i utrudniają właściwe użytkowanie gruntów.
15. Dopilnowania, by prezydia wszystkich rad narodowych wykorzystywały środki finansowe przeznaczone na roboty melioracyjne, ułatwiając i pomagając służbie melioracyjnej wydziałów rolnictwa i rejonowych kierownictw przy organizowaniu ludności w zakresie czynów społecznych, celem wykonywania we własnym zakresie próbnych prac melioracyjnych.

§ 2

Zobowiązać powiatowe i miejskie rady narodowe do dopilnowania jak najszerszego wykorzystania dla celów rolniczych ścieków miejskich i przemysłu spożywczego większych ośrodków fabrycznych, zapewniając na te cele niezbędne środki finansowe.

§ 3

Zobowiązać powiatowe i gromadzkie rady narodowe do:
1. Zapewnienia zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 1958 r, o popieraniu melioracji wodnych niezbędnych środków finansowych potrzebnych na zastępcze wykonanie konserwacji i urządzeń wodno-melioracyjnych na gruntach opieszałych użytkowników. Poniesione na ten cel nakłady należy niezwłocznie egzekwować w trybie egzekucji świadczeń pieniężnych.
2. Nałożenia obowiązków na prezydia gromadzkich rad narodowych, by przy współudziale służby melioracyjnej wydały w terminie do 30 września 1959 r. orzeczenia nakładające obowiązki na poszczególnych użytkowników gruntów należytego, terminowego konserwowania i chronienia od zniszczeń urządzeń wodno-melioracyjnych.
3. Zalecenia prezydiom gromadzkich rad narodowych, by na sesjach sołtysów omówiono ustawę z dnia 22.V.1958 roku o popieraniu melioracji wodnych (Dz.U.R.P. Nr 31, poz. 136) oraz rozporządzenia wykonawcze przy czynnym współudziale powiatowej służby melioracyjnej, a to w celu zapoznania szerokiego ogółu użytkowników z nową ustawą.
4. Omówienia przynajmniej na jednej sesji w ciągu roku zagadnień melioracyjnych.

§ 4

Zobowiązać Centralę Nasienną w Lublinie do corocznego zabezpieczania nasion (pod względem ilościowym i jakościowym), zgodnie ze składanymi zapotrzebowaniami, tak na roboty inwestycyjne jak i konserwacyjne,

§ 5

Zobowiązać Prezydium WRN do zorganizowania na terenie woj. lubelskiego Technikum Wodno-Meliorac. w terminie do 1 września 1960 r.

§ 6

Zobowiązać Prezydium WRN do spowodowania w porozumieniu z powiatami utworzenia funduszu stypendialnego dla młodzieży studiującej na wydziałach wodno-mel. szkół wyższych, którzy po ukończeniu studiów powrócą do prac melioracyjnych na terenie woj. Lubelskiego.

§ 7

Zobowiązać rady narodowe wszystkich szczebli do rozwijania i popierania czynów społecznych w zakresie melioracji, oraz rozwijania pracy propagandowej w tym zakresie, zabezpieczając na ten cel odpowiednie fundusze.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

ZA PREZYDIUM WRN

SEKRETARZ PREZ. WRN	PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
E. Zając	**P. Dąbek**

Poz. 26

UCHWAŁA Nr 3

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 4.IV.1959 r.

w sprawie ustalenia udziału budżetu jednostkowego wojewódzkiego we wpływach z dopłat do cen napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 i art. 11 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o dochodach rad narodowych (Dz. Ust. Nr 44, poz. 214) i § 3 Zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 maja 1958 r. w sprawie trybu pobierania dopłat do cen napojów alkoholowych (Mon. Polski Nr 46, poz. 268) — Wojewódzka Rada Narodowa w Lublinie na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i po wysłuchaniu opinii Komisji Budżetu i Planu Gospodarczego uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się udział własny budżetu jednostkowego wojewódzkiego we wpływach z dopłat do cen napojów alkoholowych w wysokości 25%.

§ 2

Ze względu na przeznaczenie powyższych dopłat uchwałą Nr 451 Rady Ministrów z dnia 13.XI.1957 r. (Mon. Polski Nr 95, poz. 554) na budowę szkół i urządzeń socjalno-kulturalnych, uchwala się nieprzyznawać prowizji przedsiębiorstwom uspołecznionym i nieuspołecznionym na pokrywanie kosztów związanych z poborem, ewidencją i przekazywaniom dopłat do cen napojów alkoholowych na rzecz budżetów terenowych wszystkich szczebli.

§ 3

1. W związku z postanowieniem § 1 zmienia się procentowy udział w dopłatach do cen napojów alkoholowych określony w § 4 ust. 1 uchwały Nr 16/58 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie z dnia 11 listopada 1958 r. z 20% na 25%.
2. Ustalony udział nie powoduje zmian w budżetach rad narodowych wszystkich szczebli uchwalonych na rok 1959.

§ 4

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 5

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem jej podjęcia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1959 r. i obowiązuje do odwołania.

ZA PREZYDIUM WRN

SEKRETARZ PREZ. WRN
E. Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
P. Dąbek

Poz. 27

UCHWAŁA Nr 81
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 8.IV.1959 r.

w sprawie rozpatrzenia i przyjęcia opisowej analizy stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej oraz wykonania planu gospodarczego województwa lubelskiego za rok 1958.

Na podstawie art.53 ust. 4 pkt. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr. 5 poz. 16) oraz § 4 ust. 1 uchwały Nr 225 Rady Ministrów z dna 20 czerwca 1958 r .w sprawie opisowych analiz stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej i wykonania narodowych planów gospodarczych oraz niektórych sprawozdań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego (Monitor Polski Nr 54, poz. 314) Prezydium WRN w Lublinie uchwala co następuje:

§ 1.

Przyjąć do wiadomości przedłożoną przez WKPG analizę wykonania planu gospodarczego i wyników działalności gospodarczej za rok 1958.

§ 2.

W celu zapewnienia prawidłowego wykonania planu gospodarczego w roku 1959, stworzenia odpowiednich warunków do wykonania zadań planu w roku 1960, usunięcia pewnych niedociągnięć zaistniałych w roku ubiegłym oraz wykorzystanie istniejących rezerw postanawia:

W zakresie rolnictwa:

1. W celu zapewnienia lepszego zaopatrzenia gospodarstw rolnych w nawozy pomocnicze zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do wystąpienia do Władz Cetralnych o:

1) uregulowanie terminów dostaw nawozów i poprawienie opakowań przez przemysł,
2) zwiększenie kredytów na zakup nawozów,
3) przeprowadzenie rewizji cen nawozów.

O sposobie załatwienia Wydział Rolnictwa i Leśnictwa złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 15 maja 1959 roku.

2. Wobec stałego zmniejszania się tempa i rozmiaru prac dotyczących melioracji szczegółowych w stosunku do potrzeb oraz nakładów finansowych, z uwagi na ogromne znaczenie gospodarcze tego zagadnienia — rozwój hodowli oraz podniesienie wydajności z hektara — zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do dokładnego przeanalizowania przyczyn hamujących efektywność prac melioracyjnych i poczynienia wszelkich niezbędnych kroków w kierunku osiągnięcia istotnej trwałej poprawy na tym odcinku.

O postępie prac Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN złoży sprawozdanie PWRN w terminach do dnia 15 lipca 1959 roku i 15 stycznia 1960 roku.

3. W związku z niepokojącym zjawiskiem, jakim jest stałe zmniejszanie się ilości punktów skupu mleka, zwłaszcza w obrębie terenów o na ogół małej koncentracji produkcji, mimo, że pewne większe obszary powiatów w ogóle nie są objęte skupem —

— zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN oraz Okręgowe Spółdzielnie Mleczarskie do przeanalizowania możliwości zwiększenia ilości punktów skupu mleka przy jednoczesnym zwiększeniu wysiłków zmierzających do poprawy bazy paszowej na tych terenach, niezbędnego warunku do prawidłowego rozwoju produkcji zwierzęcej.

O sposobie załatwienia Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN złoży sprawozdanie w terminie do dnia 30 czerwca 1959 roku.

4. W celu racjonalnego przystosowania sadownictwa do potrzeb przemysłu spożywczego, konsumcyjnego i popytu rynku ze szczególnym uwzględnieniem odmian szlachetnych, których odczuwa się brak — zobowiązać Wydział Rolnictwa i Leśnictwa PWRN do opracowania i wprowadzenia w życie planu zmian struktury drzew owocowych w kierunku właściwego doboru odmian, m. inn. zwiększenia ilości odmian zimowych.

O sposobie załatwienia Wydział Rolnictwa i Leśnictwa złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 30 października 1959 roku.

W zakresie obrotu towarowego:

1. W związku z niedostatecznym zaspakajaniem potrzeb ludności wiejskiej w zakresie zaopatrzenia w towary, przy równoczesnym występowaniu poważnych rezerw pieniężnych u tej części ludności, — zobowiązać Wydział Handlu PWRN do opracowania w terminie do 30 maja 1959 roku planu działania, mającego na celu poprawę zaopatrzenia ludności wiejskiej jeszcze w roku bieżącym.

O sposobie wykonania powyższego Wydział Handlu złoży sprawozdanie PWRN w terminie do 31 grudnia 1959 roku.

2. W związku z koniecznością posiadania przez PWRN dokładnego rozeznania w zakresie analizy rynku, w szczególności jeśli chodzi o dochody i wydatki wsi i miasta oraz poszczególnych grup ludności — zobowiązać Wydział Handlu do systematycznej pracy w tym zakresie i opracowania łącznie z WKPG stosownych wniosków.

O sposobie załatwienia Wydział Handlu złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 15 lipca 1959 roku.

W zakresie przemysłu:

1. W związku z tym, że piony spółdzielcze przekraczają znacznie zadania planowe w zakresie wartości produkcji, w wyniku nisko ustalonych planów — zobowiązac Wydział Przemysłu PWRN i Wojewódzą Komisję Cen do spowodowania korekt zadań NPG przy opracowywaniu kwartalnych planów operatywnych przez odnośne piony.

Sprawozdanie o sposobie wykonania Wydział Przemysłu złoży PWRN w terminie do 30 czerwca 1959 roku.

2. Wobec faktu, że szereg przedsiębiorstw i spółdzielni osiągnął i nadal osiąga wyższą rentowność od planowanej, co stwarza warunki do obniżenia cen szeregu wyrobów i usług — zobowiązać Wydział Przemysłu PWRN do przeanalizowania w terminie do dnia 30 sierpnia 1959 r. z wojewódzkimi jednostkami przemysłu państwowego i spółdzielczego możliwości obniżenia cen wyrobów i usług.

Sprawozdanie o sposobie załatwienia Wydział Przemysłu złoży PWRN w terminie do 15 września 1959 r.

3) Wobec systematycznego niewykonywania przez przedsiębiorstwa produkcji materiałów budowlanych i spółdzielnie planów produkcji cegły palonej — zobowiązać prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych i Wydział Budownictwa PWRN do stałej i bardziej wnikliwej kontroli przebiegu wykonywania zadań oraz udzielenia pomocy tym jednostkom w celu zabezpieczenia pełnego wykonania planu cegły.

O sposobie wykonania prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowy i Wydział Budownictwa PWRN złożą sprawozdania PWRN w terminach: do 30 czerwca, do 30 września 1959 roku i do 30 stycznia 1960 roku.

4. Mając na uwadze, że dotychczas obowiązujące stawki płac w przemyśle materiałów budowlanych, w szczególności formierzy surówki, ustawiaczy, wytaczników i zataczników, stwarzają poważne trudności w zatrudnieniu tych grup robotników, co odbija się ujemnie na wykonywaniu planu produkcji cegły, — zoobwiązać Wydział Budownictwa PWRN do wystąpienia z wnioskiem do Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w terminie do 30 kwietnia 1959 r. o ewentualne przeprowadzenie rewizji stawek płac w wymienionych grupach.

O sposobie załatwienia Wydział Budownictwa złoży sprawozdanie PWRN w terminie do 30 czerwca 1959 roku.

5. W związku z niekorzystnym kształtowaniem się wykonania planu usług w zakresie spółdzielczości pracy, — zobowiązać Wydział Przemysłu PWRN i WKPG, by łącznie z WZSP opracowały konkretne wnioski, zmierzające do poprawienia sytuacji w zakresie usług, w powiązaniu

z Kuratorium Okręgu Szkolnego, które w swoich planach winno uwzględnić szkolenie kadr fachowców.

Sprawozdanie z wykonania Wydział Przemysłu PWRN — złoży PWRN w terminie do dnia 30 czerwca 1959 r.

W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej:

1. Wobec tego, że akcja regulacji prawa własności nieruchomości (działek budowlanych) z tzw. — mienia opuszczonego na rzecz Skarbu Państwa postępuje zbyt wolno, co w konsekwencji wpływa hamująco na wykorzystanie tych terenów na cele budownictwa mieszkaniowego — zobowiązać prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej PWRN do istotnego przyspieszenia prac w załatwieniu wyżej wymienionych spraw.

O postępie wykonania prac prezydia powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej PWRN złożą sprawozdania PWRN w terminach do: 15 lipca, 15 października 1959 roku i 15 stycznia 1960 roku.

2. Mając na uwadze, że dotychczasowa ilość planów urbanistycznych miast, w stosunku do potrzeb, jest wciąż jeszcze za mała, co ma swe źródło w tym, że problematyka zagadnień objętych tymi planami jest często niepotrzebnie rozbudowana — zobowiązać Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego PWRN do zużytkowania posiadanej mocy produkcyjnej terenowych pracowni urbanistycznych w kierunku zwiększenia liczby opracowań urbanistycznych kosztem ograniczenia problematyki w tych planach do niezbędnego minimum. Zakres problemów odnośnie poszczególnych miast winien być uzgodniony z WKPG i Wydziałem Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej PWRN oraz, w miarę potrzeby, z innymi zainteresowanymi Wydziałami, a to w celu ściślejszego powiązania planów urbanistycznych z planami gospodarczymi.

O sposobie załatwienia Wydział Architektury i Nadzoru Budowlanego złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 15 maja 1959 roku.

3. W związku z niepełnym wykonaniem w roku 1958 planu budownictwa mieszkanowego przez przedsiębiorstwa budowlane, co nie pozwoliło na całkowite i terminowe oddanie planowanej pierwotnie ilości izb na potrzeby mieszkaniowe ludności — zobowiązać Wydział Budownictwa oraz Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej PWRN do dopilnowania zainteresowanych przedsiębiorstw budowlanych, aby w trosce o pełną i terminową realizację planu oddawały w roku 1959 sukcesywnie planowaną pierwotnie ilość izb mieszkalnych zgodnie z ustalonym harmonogramem.

O sposobie załatwienia Wydział Budownictwa oraz Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej PWRN złożą sprawozdanie PWRN w terminach do: 15 maja, 15 lipca i 15 października 1959 oraz do 15 stycznia 1960 roku.

W zakresie służby zdrowia:

Wobec tego, że opieka nad młodzieżą szkolną budzi poważne zastrzeżenia i że zadania higieny szkolnej w służbie zdrowia — sądząc z niepełnego wykonania godzin lekarskich, są nadal bardzo słabo realizowane — zobowiązać Wydział Zdrowia PWRN do otoczenia specjalną opieką tej domeny, dopilnowania pełnego wykonania planu zatrudnienia i wymienionych godzin oraz przeprowadzenia zgodnie z uchwałą Nr 8 WRN z dnia 3 kwietnia 1957 r. przynajmniej raz w ciągu roku szkolnego badań wszystkich dzieci szkół podstawowych.

O sposobie załatwienia Wydział Zdrowia PWRN złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 30 października 1959 roku.

W zakresie oświaty:

1. W związku ze słabą realizacją dekretu z dnia 23 marca 1956 r. (Dz. U. Nr. 9, poz. 52) o obowiązku szkolnym, na co wskazuje fakt, iż na początek roku szkolnego 1958/59 pozostawało poza szkołą bez uzasadnionej przyczyny — 9.160 dzieci — zobowiązać prezydia rad narodowych oraz Kuratorium Okręgu Szkolnego, aby z większą niż dotychczas konsekwencją realizowały uchwałę Nr 8 WRN z dnia 3 kwietnia 1957 roku w tej sprawie.

O sposobie załatwienia Kuratorium Okręgu Szkolnego złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 30 czerwca 1959 roku.

2. W związku z tym, że wiele dzieci do tego nieuprawnionych, często ze względu na złe warunki materialne rodziców, przebywa obecnie w domach dziecka, zaś znaczna część dzieci, które powinny przebywać w zakładach specjalnych dla dzieci upośledzonych i trudnych do prowadzenia, uczy się w szkołach normalnych — zobowiązać Kuratorium Okręgu Szkolnego do opracowania planu uregulowania spraw związanych z właściwym wykorzystaniem domów dziecka i wygospodarowania pomieszczeń na zakłady specjalne dla dzieci upośledzonych i trudnych.

O sposobie załatwienia Kuratorium Okręgu Szkolnego złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 30 czerwca 1959 roku.

W zakresie kultury:

W związku z nieuregulowaniem dotychczas sprawy pomnika męczeństwa, jakim jest Muzeum na Majdanku, które nie posiada właściwej formy organizacyjnej i znajduje się w stanie wysokiego zaniedbania, wskutek czego straciło ono znaczenie doniosłego czynnika polityczno-wychowawczego — zobowiązać Wydział Kultury PWRN do wystąpienia z wnioskiem do Ministerstwa Kultury i Sztuki o podjęcie decyzji w sprawie ustalenia odpowiedniej koncepcji organizacyjnej tego Muzeum, gdyż brak decyzji w tej sprawie wpływa hamująco na prace związane z uporządkowaniem, remontem i pełną działalnością Muzeum.

O sposobie załatwienia Wydział Kultury złoży sprawozdanie PWRN w terminie do dnia 15 maja 1959 roku.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącego WKPG Ob. inż. Brunona Wilczewskiego do przedłożenia sprawozdania Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z wykonania całości niniejszej uchwały w terminie do dnia 1 marca 1960 roku.

§ 4.

Wykonanie uchwały zleca się kierownikom zainteresowanych Wydziałów i Zarządów, każdemu w zakresie jego działania.

§ 5.

Niniejszą uchwałę ogłosić w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

SEKRETARZ PREZ. WRN	PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
E. Zając	**P. Dąbek**

Poz. 28

UCHWAŁA Nr 102
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 15.IV.1959 r.

w sprawie utworzenia Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowego Przemysłu Terenowego w Lublinie.

Na podstawie § 5 Uchwały Nr 510 Rady Ministrów z dn. 20.XII.1958 r. w sprawie organizacji państwowego przemysłu terenowego (M.P. Nr 3 poz. 9 z 1959 r.), oraz art. 1 ust. 2 dekretu z dnia 26.X.1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz.U.R.P. Nr 49 poz. 439), za zgodą Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia co następuje:

§ 1

1. Tworzy się Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowego Przemysłu Terenowego w Lublinie, zwane dalej Zjednoczeniem.

2. Nadzór nad Zjednoczeniem sprawuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie.

§ 2

Nadaje się Zjednoczeniu Statut, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3

W Zjednoczeniu zgrupowane są wojewódzkie i powiatowe przedsiębiorstwa spożywcze i młynarskie państwo-

wego przemysłu terenowego ujęte w wykazie załączonym do statutu.

§ 4

Celem działalności Zjednoczenia jest:

1. Zapewnienie właściwych kierunków rozwoju spożywczego przemysłu terenowego zgodnie z terenowymi planami gospodarczymi i uchwałami Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

2. Koordynacja działalności przedsiębiorstw objętych Zjednoczeniem.

3. Reprezentowanie interesów przedsiębiorstw, oraz udzielanie im pomocy technicznej i organizacyjnej.

4. Nadzór i kontrola przedsiębiorstw objętych Zjednoczeniem, w zakresie podanym w jego statucie.

§ 5

1. Koszty utrzymania Zjednoczenia pokrywane będą z wpłat przedsiębiorstw objętych Zjednoczeniem, oraz dochodów z działalności gospodarczej prowadzonej przez Zjednoczenie zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.

2. Do czasu ustalenia przez Ministra Finansów zasad ustalania wpłat z przedsiębiorstw, oraz sporządzania preliminarza wpływu i wydatków zjednoczeń, zatwierdza się tymczasowy preliminarz Zjednoczenia stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 6

Do czasu ustalenia innych zasad wynagrodzenia i premiowania, pracownicy Zjednoczenia otrzymują wynagrodzenie wg zasad określonych Uchwałą Nr 389 Rady Ministrów z dnia 25.VI.1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w wojewódzkich zarządach przemysłu (M.P. Nr 83 poz. 496).

§ 7

1. Pracownicy prowadzący dotychczas w Wojewódzkim Zarządzie Przemysłu sprawy przedsiębiorstw spożywczych i młynarskich, przechodzą do pracy w Zjednoczeniu.

2. Zjednoczenie przejmuje wyposażenie i sprzęt biurowy użytkowany dotychczas przez pracowników o których mowa w ust. 1.

§ 8

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Kierownikowi Wydziału Przemysłu oraz Kierownikowi Wydziału Finansowego.

§ 9

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1959 r.

SEKRETARZ PREZ. WRN
E. Zając

PRZEWODNICZĄCY PREZ. WRN
P. Dąbek

Załącznik Nr 1 do Uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie Nr 102 z dnia 15 kwietnia 1959 r.

STATUT

Wojewódzkiego Zjednoczenia Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowego Przemysłu Terenowego w Lublinie

I. Podstawa prawna

§ 1.

Wojewódzkie Zjednoczenie Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowego Przemysłu Terenowego zwane dalej „Zjednoczeniem" — działa na podstawie uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej Nr 102 z dnia 15 kwietnia 1959 r., powziętej zgodnie z § 5 Uchwały Rady Ministrów Nr 510 z dnia 20 grudnia 1958 r. w sprawie organizacji państwowego przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 3 poz. 9 z 1959 r.) oraz niniejszego statutu.

§ 2.

W Zjednoczeniu zgrupowane są przedsiębiorstwa spożywcze i młynarskie państwowego przemysłu terenowego, podane w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego statutu.

§ 3.

Zjednoczenie ma siedzibę w Lublinie

§ 4.

1. Zjednoczenie posiada osobowość prawną i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych.

2. W zakresie odpowiedzialności majątkowej i reprezentowania Zjednoczenia, stosuje się przepisy o przedsiębiortwach państwowych.

II. Cel, zadania i zasady działania Zjednoczenia

§ 5

1. Celem Zjednoczenia jest:

1) zapewnienie właściwych kierunków rozwoju państwowego spożywczego i młynarskiego przemysłu terenowego zgodnie z terenowymi planami gospodarczymi i uchwałami Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz ogólna koordynacja działalności przedsiębiorstw objętych Zjednoczeniem,

2) reprezentowanie interesów przedsiębiorstw oraz udzielanie im pomocy technicznej i organizacyjnej,

3) nadzór i kontrola przedsiębiorstw wojewódzkich zgrupowanych w Zjednoczeniu, w zakresie wskazanym w § 6 ust. 1—3, oraz przedsiębiorstw powiatowych w zakresie wskazanym w § 6 ust. 2 i 3.

2. Działalność Zjednoczenia nie może ograniczać samodzielności przedsiębiorstw, wynikającej z obowiązujących przepisów.

§ 6

1. Do zadań Zjednoczenia w stosunku do przedsiębiorstw wojewódzkich w ramach ogólnych przepisów prawnych należy:

1) ustalenie zadań i wytycznych do planów przedsiębiorstw, wynikających z wojewódzkiego planu gospodarczego, budżetu oraz uchwał prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz kontrolowanie ich wykonania,

2) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach tworzenia, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw oraz przekazywanie i przejmowanie zakładów, nieruchomości i innych obiektów majątkowych,

3) powoływanie i odwoływanie dyrektorów przedsiębiorstw, ich zastępców i głównych księgowych, ustalanie ich wynagrodzenia w ramach obowiązujących przepisów oraz zatwierdzanie premii i przyznawanie nagród,

4, opracowywanie zbiorczych planów inwestycji scentralizowanych zatwierdzenie założeń, projektów wstępnych i zbiorczych zestawień kosztów tych inwestycji, w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami, sprawowanie ogólnego nadzoru nad inwestycjami zdecentralizowanymi,

5) dokonywanie kompleksowych rewizji i powoływanie komisji rewizyjnych,

6) przyjmowanie bilansów,

7) ustalanie podziału zysku oraz zaliczkowych i rocznych odpisów na fundusze celowe zgodnie z obowiązującymi przepisami,

8) opracowywanie zbiorczych sprawozdań finansowych,

2. Do zadań Zjednoczenia w stosunku do przedsiębiorstw powiatowych, w ramach ogólnych przepisów prawnych, należy:

1) wnioskowanie o ustaleniu zadań i wytycznych planowych,

2) analizowanie wykonania planów oraz występowanie z odpowiednimi wnioskami do prezydiów powiatowych rad narodowych,

3) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach utworzenia, łączenia i likwidacji przedsiębiorstw oraz przekazania i przejmowania zakładów oraz nieruchomości,

4) wnioskowanie lub opiniowanie w sprawach powoływania i odwoływania dyrektorów przedsiębiorstw, ich zastępców i głównych księgowych, ustalanie ich wynagrodzenia i przyznawania nagród lub premii,

5) opiniowanie na zlecenie prezydium powiatowej rady narodowej projektów założeń inwestycyjnych, projektów wstępnych i zbiorczych zestawień kosztów z zakresu właściwości tego prezydium określonego odrębnymi przepisami.

6) przeprowadzenie na zlecenie prezydium powiatowej rady narodowej okresowych rewizji przedsiębiorstw powiatowych, występowanie z wnioskami porewizyjnymi, wniosko-

wanie w sprawie powołania komisji rewizyjnych, opiniowanie w sprawach związanych z zatwierdzeniem bilansu i podziałem zysku.

7) Wykonywanie innych czynności na zlecenie prezydium powiatowej rady narodowej związanych z nadzorem nad podległymi danej radzie przedsiębiorstwami.

3. Do zadań Zjednoczenia w stosunku do przedsiębiorstw wojewódzkich, w ramach ogólnych przepisów prawnych należy:

1) ustalanie kierunków rozwoju i wytycznych do planów wieloletnich, współdziałanie z przedsiębiorstwami przy ich opracowaniu,

2) wydawanie wytycznych i zaleceń co do zakresu specjalizacji i programów produkcyjnych,

3) sporządzanie planów zbiorczych i sprawozdań z działalności przedsiębiorstw,

4) prowadzenie prac statystycznych w dziedzinie przemysłu terenowego,

5) ustalanie wytycznych w zakresie organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw,

6) zatwierdzanie szczegółowych regulaminów premiowania pracowników umysłowych oraz ramowych lub szczegółowych regulaminów premiowania dla poszczególnych grup robotników lub rodzajów robót,

7) uzupełnienie w razie potrzeby taryfikatorów płac i kontrolowanie przestrzegania norm pracy,

8) udzielanie pomocy w zakresie kursowego szkolenia zawodowego, wewnątrz zakładowego ,instruowanie w zakresie szkolenia młodocianych i wstępnego stażu pracy,

9) prowadzenie wspólnych urządzeń specjalnych,

10) kontrolowanie gospodarki funduszem płac w zakresie prawidłowości zaszeregowań i wypłat,

11) badanie struktury zatrudnienia i czuwanie nad przestrzeganiem obowiązujących wytycznych w tym zakresie,

12) rozpowszechnianie przodujących osiągnięć w dziedzinie postępu technicznego i organizowanie pomocy w tej dziedzinie,

13) koordynowanie prac normalizacyjnych i kontrolowanie przestrzegania norm technicznych,

14) inicjowanie i koordynacja zamierzeń konstrukcyjnych, budowy prototypów i dysponowanie scentralizowanymi funduszami na ten cel,

15) nadzorowanie jakości produkcji,

16) nadzorowanie stanu bezpieczeństwa i higieny pracy,

17) opiniowanie planów potrzeb i rozdzielników materiałów, maszyn, urządzeń i środków transportowych centralnie rozdzielonych i importowanych,

18) współdziałania w ustalaniu wojewódzkiego planu obrotu towarowego z właściwymi organami prezydium wojewódzkiej rady narodowej,

19) udzielanie pomocy przedsiębiorstwom w dziedzinie zbytu wyrobów,

20) organizowanie wystaw i targów oraz akcji reklamowanych, propagandowych itp.,

21) koordynowanie poczynań przedsiębiorstw w dziedzinie eksportu, nadzorowanie produkcji eksportowej i udzielanie pomocy w zakresie wykonania umów eksportowych,

22) nadzór nad finansowaniem przedsiębiorstw w zakresie eksploatacji i inwestycji, kapitalnych remontów, ustalanie metod normowania środków obrotowych,

23) ustalanie wytycznych w zakresie organizacji rachunkowości i dokonywanie rewizji finansowo-księgowych,

24) zatwierdzanie wniosków przedsiębiorstw w sprawie przyznania środków na wyrównanie różnic cen artykułów planowo-deficytowych,

25) analizowanie kształtowania się cen w przedsiębiorstwach i reprezentowanie przemysłu terenowego w wojewódzkich komisjach cen.

4. Zjednoczenie zobowiązane jest do ścisłej współpracy z prezydiami powiatowych rad narodowych, a w szczególności uzgadnianie z nimi wytycznych i zaleceń wydawanych przedsiębiorstwom powiatowym.

§ 7

Zjednoczenie może za zgodą Prezydium WRN prowadzić własne bazy zaopatrzenia, biura konstrukcyjne, laboratoria i inne jednostki pomocnicze dla potrzeb przedsiębiorstw objętych zakresem działania Zjednoczenia.

§ 8

Zjednoczenie współpracuje z naukowymi i technicznymi jednostkami drobnej wytwórczości jak np. Instytut Przemysłu Drobnego i Rzemiosła, Centralne Biuro Konstrukcyjne itp.

§ 9

Przy wykonywaniu swych zadań Zjednoczenie może korzystać z pomocy techniczno-organizacyjnej zjednoczeń państwowego przemysłu kluczowego a zwłaszcza w zakresie postępu technicznego, technologii, stosowanie norm i receptur.

III. Organy Zjednoczenia

A. Dyrektor

§ 10

1. Na czele Zjednoczenia stoi Dyrektor, który kieruje całokształtem działalności i ponosi za nią odpowiedzialność przed prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Dyrektor kieruje Zjednoczeniem zgodnie z zasadą jednoosobowego kierownictwa.

§ 11

Dyrektora Zjednoczenia oraz jego zastępców i głównego księgowego powołuje, odwołuje i awansuje prezydium wojewódzkiej rady narodowej za uprzednią zgodą Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości.

§ 12

Do zakresu działania dyrektora Zjednoczenia należy w szczególności:

1) zapewnienie prawidłowego funkcjonowania Zjednoczenia i kierowanie jego działalnością,

2) decydowanie w sprawach personalnych Zjednoczenia zaszeregowania pracowników, przyznawanie nagród i premii z zachowaniem odpowiednich przepisów,

3) powoływanie i odwoływanie dyrektorów przedsiębiorstw wojewódzkich, ich zastępców i głównych księgowych oraz ustalania ich wynagrodzenia, zatwierdzanie premii i przyznawanie nagród w ramach obowiązujących przepisów, wnioskowanie w tych sprawach w stosunku do dyrektorów przedsiębiorstw powiatowych,

4) podejmowanie decyzji i wydawanie zarządzeń zgodnie z zakresem działania Zjednoczenia,

5) powoływanie komisji i ekspertów dla opracowania ważnych zagadnień techniczno-produkcyjnych, oraz innych wymagających fachowej opinii,

6) reprezentowanie Zjednoczenia i występowanie w jego imieniu.

§ 13

Organizacja wewnętrzna Zjednoczenia

1. Zjednoczenie dzieli się na następujące działy:

1) Dział organizacji
2) Dział finansowo-księgowy
3) Dział ekonomiczny
4) Dział zaopatrzenia i zbytu
5) Dział ruchu i inwestycji
6) Dział techniki i produkcji

2. Szczegółowy regulamin organizacyjny i zakres działania poszczególnych komórek organizacyjnych Zjednoczenia ustala dyrektor Zjednoczenia po zasięgnięciu opinii Kolegium Zjednoczenia.

B. Kolegium Zjednoczenia

1. W skład Kolegium Zjednoczenia wchodzą: Dyrektor Zjednoczenia, jego zastępcy oraz dyrektorzy przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu.

2. Przewodniczącym Kolegium jest z urzędu dyrektor Zjednoczenia.

§ 14

1. Kolegium jest organem opiniodawczym oraz stanowiącym w przypadkach określonych statutem.

2. Kolegium podejmuje uchwały zwykłą większością głosów.

3. Członkowie kolegium mogą zastrzec sobie w protokóle odrębne stanowisko w sprawach będących przedmiotem uchwały Kolegium.

Odpisy protokółów z posiedzeń Kolegium przesyłane są do wiadomości Prezydium WRN oraz zainteresowanych prezydiów powiatowych rad narodowy.

4. W przypadku podjęcia decyzji sprzecznej z Uchwałą Kolegium, dyrektor Zjednoczenia powinien bezwłocznie zawiadomić o swej decyzji prezydium WRN i członków Kolegium.

§ 15

1. Kolegium Zjednoczenia może wyłonić zespoły branżowe do rozpatrywania spraw związanych z działalnością przedsiębiorstw poszczególnych branż.

2. W skład zespołów, obok członków Kolegium, mogą być powołani fachowcy z głosem doradczym.

3. W uchwale powołującej zespół branży należy określić zakres zadań tego zespołu.

§ 16

1. Kolegium rozpatruje i opiniuje sprawy mające podstawowe znaczenie dla całego Zjednoczenia, a w szczególności,

1) rozdział zadań planowych rocznych i wieloletnich oraz zadań dodatkowych,

2) wytyczne w zakresie organizacji wewnętrznej przedsiębiorstw,

3) kierunki specjalizacji i programy produkcyjne przedsiębiorstw oraz ustalanie wytycznych co do rozpowszechniania przodujących osiągnięć w dziedzinie postępu technicznego,

4) regulaminy premiowania i taryfikatory płac,

5) rozdzielnictwo materiałów, koordynacja i kierunki zbytu oraz produkcji eksportowej,

6) projekt preliminarza budżetowego Zjednoczenia,

7) ocena okresowych i rocznych wyników działalności przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, ocena wykonania preliminarza budżetowego Zjednoczenia,

2. Kolegium rozpatruje i podejmuje uchwały mające moc obowiązującą co do następujących spraw,

1) wspólnych inwestycji zdecentralizowanych ze środków własnych przedsiębiorstw,

2) wspólnych dla przedsiębiorstw przedsięwzięć finansowych z ich środków,

3) ustalenia podziału limitów i redystrybucji środków finansowych będących zgodnie z obowiązującymi przepisami w decyzji Zjednoczenia.

§ 17

1. Kolegium powinno się zbierać przynajmniej raz na kwartał.

2. Tryb pracy Kolegium określa uchwalony przez nie regulamin.

§ 18

C. Rada Techniczno-Ekonomiczna

1. Przy Zjednoczeniu działa Rada Techniczno-Ekonomiczna jako organ doradczy w sprawach mających istotne znaczenie dla działalności Zjednoczenia.

2. Radę Techniczno-Ekonomiczną powołuje dyrektor Zjednoczenia

3. W skład Rady Techniczno-Ekonomicznej wchodzą specjaliści zarówno spośród pracowników Zjednoczenia i należących do niego przedsiębiorstw, jak również naukowcy, działacze gospodarczy i społeczni spoza Zjednoczenia.

4. Rada Techniczno-Ekonomiczna rozpatruje sprawy przedstawione przez dyrektora, a w szczególności sprawy:

1) rozwoju przemysłu terenowego,

2) uruchamianie produkcji ważnych asortymentów,

3) profilów produkcyjnych lub specjalizacji przedsiębiorstw,

4) inwestycji

5. Przewodniczącym Rady Techniczno-Ekonomicznej jest dyrektor Zjednoczenia,

6. Rada Techn.-Ekonom. działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

IV. Gospodarka finansowa i preliminarz budżetowy Zjednoczenia

§ 19

1. Środki Zjednoczenia dzielą się:

1) na środki przeznaczone na koszty utrzymania Zjednoczenia,

2) przeznaczone na potrzeby zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw środki finansowe centralizowane w Zjednoczeniu lub przekazane zjednoczeniu.

2. Koszty utrzymania zjednoczenia pokrywane są:

1) z dochodów własnej działalności usługowej zjednoczenia,

2) wpłaty przedsiębiorstw ustalonych w stosunku procentowym do planowanej wartości produkcji towarowej w cenach zbytu, zgrupowanych w zjednoczeniu przedsiębiorstw, a stanowiących element kosztów własnych.

§ 20

1. Na środki finansowe scentralizowane lub przekazane Zjednoczeniu, a przeznaczone na potrzeby przedsiębiorstw składają się,

1) środki przekazywane przez zgrupowane w zjednoczeniu przedsiębiorstwa (np. środki na fundusz prac konstrukcyjnych i badawczych itp.).

2) środki przekazywane przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (np. na inwestycje, na różnice wyrównawcze cen itp.).

2. Dysponowanie tymi środkami następuje na podstawie przepisów szczegółowych dotyczących tych środków.

§ 21

Zasady ustalania wpłat oraz sporządzanie preliminarza wpływów i wydatków Zjednoczeń regulują obowiązujące w tej mierze przepisy.

§ 22

Zasady i warunki materialnego zainteresowania Zjednoczenia w wynikach ekonomicznej działalności przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu ustala Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości.

§ 23

Zjednoczenie zobowiązane jest sporządzić oraz przedstawić Prezydium W.R.N. okresowe i roczne zbiorcze zestawienia finansowe obejmujące zgrupowane przedsiębiorstwa oraz Zjednoczenia łącznie ze szczegółową analizą gospodarczą działalnością Zjednoczenia i zgrupowanych w nim jednostek organizacyjnych.

§ 24

Statut wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1959 r.

Zał. 1 — wykaz przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu.

Załącznik Nr 1 do statutu Zjednoczenia Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowych Przemysłu Terenowego w Lublinie

WYKAZ

Przedsiębiorstw Spożywczych i Młynarskich zgrupowanych w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Spożywczych Państwowego Przemysłu Terenowego w Lublinie

A. Przedsiębiorstwa podległe Prezydium Powiatowych Rad Narodowych a nadzorowane przez Zjednoczenie.

1. Chełmskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego w Chełmie
2. Lubelskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego w Lublinie
3. Terespolskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego w Terespolu n/Bugiem
4. Janowskie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego w Janowie Lubel.
5. Kluczkowickie Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego w Kluczkowicach pow. Opole Lubelskie.
6. Pwiatowe Przedsiębiorstwo Spożywcze Przemysłu Terenowego w Lublinie
7. Zakłady Piwowarsko-Słodownicze Przemysłu Terenowego w Zwierzyńcu pow. Zamość
8. Bychawskie Przedsiębiorstwo Spożywcze Przemysłu Terenowego w Osmolicach pow. Bychawa.
9. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Chełmie Lubelskim
10. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Hrubieszowie
11. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Krasnymstawie
12. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Kraśniku
13. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Lublinie

14. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Łukowie
15. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Puławach
16. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Tomaszowie
17. Powiatowe Przedsiębiorstwo Młynów Gospodarczych w Zamościu

B. Państwowe Młyny Gospodarcze podległe Miejskim, Osiedlowym i Gromadzkim Radom Narodowym, a nadzorowane przez Zjednoczenie

1.	Powiat Biała Podlaska	—	6 młynów
2.	„ Bełżyce	—	4 „
3.	„ Bychawa	—	6 „
4.	„ Biłgoraj	—	3 „
5.	„ Janów Lubelski	—	8 „
6.	„ Lubartów	—	8 „
7.	„ Opole Lubelskie	—	7 „
8.	„ Parczew	—	5 „
9.	„ Radom	—	9 „
10.	„ Włodawa	—	3 „
	Razem	—	59 młynów

Poz. 29

ZARZĄDZENIE Nr 9/59
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 10.V.1959 r.

w sprawie przekazania uprawnień w zakresie ustalania cen detalicznych, niektórych artykułów przemysłowych, przeznaczonych na zaopatrzenie ludności, na rzecz uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, na terenie województwa lubelskiego.

Na podstawie uchwały Nr 32/58 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1958 r. Zarządzenia Nr 24/58 z dnia 15 maja 1958 r. i Zarządzenia Nr 5/59 z dnia 29 stycznia 1959 r. Państwowej Komisji Cen, w sprawie uprawnienia prezydiów wojewódzkich rad narodowych, do przekazania uprawnień do ustalenia cen detalicznych oraz instrukcji Państwowej Komisji Cen z dnia 31 marca 1959 r. w sprawie koordynacji i ujednolicenia zakresu przekazywania uprawnień do ustalania cen detalicznych artykułów przemysłowych — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1.

Przekazuje się — dyrekcjom państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego, podległych radom narodowym oraz zarządom spółdzielni pracy zrzeszonych w wojewódzkim i krajowym związku spółdzielni pracy i w wojewódzkim związku spółdzielni inwalidów — uprawnienia, do ustalania cen detalicznych na artykuły przemysłowe określone w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia, a produkowanych przez omawiane wyżej przedsiębiorstwa i spółdzielnie.

§ 2.

Przekazuje się: —

1. dyrekcjom państwowych przedsiębiorstw handlowych miejskiego handlu detalicznego, powszechnych domów towarowych.

2. Zarządom powszechnych spółdzielni spożywców i hurtowni „Społem" związku spółdzielni spożywców.

3. Zarządom powiatowych związków gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska" i dyrekcji zakładu handlu wojewódzkiego związku gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska" — uprawnienia, do ustalania cen detalicznych na artykuły przemysłowe wymienione w wykazie, stanowiącym załącznik do niniejszego zarządzenia, a produkowane przez rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu, warsztaty szkolne szkół zawodowych, zakłady nieuspołecznione, rzemiosło indywidualne, przemysł prywatny domowy i chałupniczy.

§ 3.

Ceny detaliczne artykułów przemysłowych, ustalone przez zakłady przemysłowe, podległe radom narodowym i zakłady spółdzielcze określone w § 1, obowiązują na terenie całego kraju.

§ 4.

Ceny detaliczne artykułów przemysłowych produkcji warsztatów szkolnych, zakładów prywatnych oraz osób trudniących się rzemiosłem, przemysłem domowym i chałupnictwem, na które uprawnienia do ustalania cen zostały przekazane jednostkom handlu państwowego i spółdzielczego, określonym w § 2 obowiązują w przedsiębiorstwie handlowym, które dokonało ustalenia ceny.

§ 5.

Uprawnienia jednostek handlu uspołecznionego w zakresie ustalania cen, na artykuły przemysłowe, o których mowa w § 2 dotyczą artykułów produkowanych przez producentów nieuspołecznionych z siedzibą na terenie województwa lubelskiego, natomiast ceny na artykuły produkcji prywatnej z innych województw ustala w dalszym ciągu Wojewódzka Komisja Cen.

§ 6.

Zakłady przemysłowe podległe radom narodowym i zakłady spółdzielcze o których mowa w § 1, oraz jednostki handlu uspołecznionego o których mowa w § 2 — obowiązane są dokonywać rejestracji cen ustalonych we własnym zakresie, w Wojewódzkiej Komisji Cen w Lublinie, zgodnie z Instrukcją Państwowej Komisji Cen z dnia 4 grudnia 1957 r. (Biuletyn PKC Nr 35/57) oraz w myśl instrukcji wydanej przez Wojewódzką Komisję Cen w Lublinie.

§ 7.

Wojewódzka Komisja Cen prowadzić będzie rejestr cen detalicznych ustalonych przez uprawnione przedsiębiorstwa, zgodnie z zarządzeniem Państwowej Komisji Cen Nr 24/58 z dnia 15 maja 1958 r. i Nr 5/59 z dnia 29 stycznia 1959 r. oraz instrukcją Państwowej Komisji Cen Nr ES-5/57 z dnia 4 grudnia 1957 r.

§ 8.

Szczegółowy tryb postępowania i zasady, przy ustalaniu i rejestracji cen detalicznych, na artykuły określone w załączniku do niniejszego zarządzenia, przez uprawnione przedsiębiorstwa, określi w drodze instrukcji, Wojewódzka Komisja Cen.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1959 r.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO
PREZYDIUM WRN
Bolesław Nazimek

INSTRUKCJA
WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI CEN

z dnia 15.V.1959 r.

w sprawie przekazania uprawnień, uspołecznionym przedsiębiorstwom przemysłowym i handlowym, w zakresie ustalania cen detalicznych, określenia zasad przy ustalaniu i rejestracji cen detalicznych niektórych artykułów przemysłowych.

Na podstawie Zarządzenia Państwowej Komisji Cen, Nr 24/58 z dnia 15 maja 1958 r., Zarządzenia Nr 5/59 z dnia 29 stycznia 1959 r. i instrukcji Nr E-5/5/57 z dnia 4 grudnia 1957 r. oraz Zarządzenia Nr 9/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 10 maja 1959 r. — Wojewódzka Komisja Cen ustala zasady i tryb postępowania uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, przy ustalaniu i rejestracji cen detalicznych, na artykuły przemysłowe określone w wykazie stanowiącym załącznik do Zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, jak następuje.

§ 1.

Instrukcja niniejsza dotyczy zasad i trybu postępowania uspołecznionych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, przy ustalaniu cen detalicznych na artykuły przemysłowe, przeznaczone na zaopatrzenie ludności, wymienione w załączniku do zarządzenia Nr 9/59 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 10 maja 1959 r. w sprawie przekazania uprawnień do ustalania cen detalicznych, przedsiębiorstwom uspołecznionym (§ 1 i § 2 oma-

wianego zarządzenia), a produkowanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego, zakłady spółdzielcze, rzemieślnicze spółdzielnie zaopatrzenia i zbytu, warsztaty szkolne szkół zawodowych, zakłady nieuspołecznione, jak przemysł prywatny, rzemiosło prywatne, przemysł domowy i chałupniczy.

§ 2

1. Przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego, podległe radom narodowym oraz spółdzielnie pracy zrzeszone w wojewódzkim i krajowych związkach Spółdzielni Pracy i w Wojewódzkim Związku Spółdzielni Inwalidów — dokonywać będą ustalania cen detalicznych na artykuły własnej produkcji, a wymienione w załączniku do omawianego zarządzenia, w bezpośrednim porozumieniu z odbiorcami handlu uspołecznionego.

2. Przed ustaleniem ceny uprawnione przedsiębiorstwa, spółdzielnie winny dokonać szczegółowego przepracowania kalkulacji, na obowiązujących wzorach kalkulacyjnych — przyjmując faktyczne koszty związane z produkcją danego artykułu oraz pozostałe elementy kalkulacyjne, jak zysk, podatek obrotowy oraz marże handlowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Za właściwe sporządzenie kalkulacji odpowiedzialnym jest dyrektor, prezes oraz główny księgowy przedsiębiorstwa, spółdzielni.

4. Ceny detaliczne na artykuły wymienione w wykazie a produkowane we własnym zakresie, ustala powołana przez kierownictwo przedsiębiorstwa, spółdzielni, Komisja branżowa.

5. W skład Komisji branżowej ustalającej ceny wchodzą:

1. Z-ca dyrektora, prezesa do spraw produkcyjno-technicznych,
2. główny księgowy,
3. kierownik zbytu,
4. główny technolog,
5. kontroler techniczny,
6. przedstawiciel zakładowego czynnika społecznego.

6. Decyzje na ustaloną cenę podpisuje dyrektor przedsiębiorstwa; prezes spółdzielni, względnie upoważniony zastępca dyrektora, prezesa.

§ 3

1. Przy ustalaniu cen detalicznych, przedsiębiorstwa i spółdzielnie winny kierować się jednolitymi zasadami kalkulacji, w związku z tym do komisyjnej wyceny artykułu należy żądać od producentów (wytwórców) szczegółowej kalkulacji artykułów (rzemiosło prywatne na wzorach K-6, przemysł domowy, chałupniczy, na wzorach K-7) oraz wzór artykułów (eksponat).

2. Przedsiębiorstwa handlu uspołecznionego; przy ustalaniu ceny detalicznej, na artykuły objęte wykazem, a produkowane przez producentów nieuspołecznionych winny porównywać wartość danego artykuły z cenami detalicznymi identycznych, względnie podobnych artykułów znajdujących się w obrocie handlowym, przy szczególnym zwróceniu uwagi, że ceny ustalone zapewnią zbyt tych artykułów i w żadnym wypadku nie spowodują gromadzenia remanentów.

3. Przy ustalaniu ceny, należy stosować marże dla danej grupy artykułów w wysokości określonej w/g obowiązujących przepisów (Zarządzenie Nr 79/58 Państwowej Komisji Cen z dnia 15.II.1959 r.) z tym, że jednostki handlu detalicznego uspołecznionego przy ustalaniu ceny naliczają tylko marże detaliczne.

4. Ustalanie ceny przez przedsiębiorstwo, spółdzielnię winno być dokonywane przez komisję w skład której wchodzą:

1) Z-ca dyrektora, prezesa do spraw handlowych
1) główny księgowy
3) kierownik obrotu towarowego
4) pracownik odpowiedzialny za dane branże
5) przedstawiciel zakładowego czynnika społecznego

5. Decyzję na ustaloną cenę podpisuje dyrektor przedsiębiorstwa, prezes spółdzielni względnie upoważniony zastępca dyrektora, prezesa.

§ 4

Po ustaleniu ceny na podstawie eksponatu przedsiębiorstwa uspołecznione przemysłowe i handlowe dokonują oznakowania wzorów, na które zostały ustalone ceny, prowadzą ewidencję tych wzorów i przechowują je do chwili zakończenia produkcji bądź sprzedaży ostatniego egzemplarza.

§ 5

1. Zakłady przemysłowe i jednostki handlowe, uprawnione do ustalania ceny, obowiązane są dokonać rejestracji ceny w Wojewódzkiej Komisji Cen w Lublinie.

2. Rejestracji ceny należy dokonać przez wypełnienie dwu egzemplarzy karty „zgłoszenie do rejestracji" (wzór w załączeniu) i przesłać do Wojewódzkiej Komisji Cen, która po dokonaniu adnotacji zwróci jeden egzemplarz przedsiębiorstwu dokonującemu zgłoszenie ceny, drugi egzemplarz pozostaje w aktach W.K.C.

3. Rejestracja cen w podanym wyżej trybie służy do celów ewidencyjnych do badania ruchu cen, oraz ewentualnych kontroli ilości i jakości zakupu, względnie produkcji.

4. O ile w terminie przewidzianym Rozporządzeniem o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. Nr 36 z 1928 r. poz. 341) — Wojew. Komisja Cen nie zmieni ceny — cenę należy uważać za zgodną z cenami rynkowymi.

5. Wojewódzka Komisja Cen zgodnie z Zarządzeniem Nr 24/58 Państwowej Komisji Cen może odmówić rejestracji ceny i dokonać ustalenia we własnym zakresie.

Od chwili ustalenia ceny przez Wojewódzkę Komisję Cen traci ważność cena ustalona przez przedsiębiorstwo. Skutki wynikłe ze zmiany ceny obciążają przedsiębiorstwo.

6. Przedsiębiorstwo może się odwołać od decyzji W.K.C. do Państwowej Komisji Cen w ciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji W.K.C. —

7. Dopełnienie aktu rejestracji ceny upoważnia przedsiębiorstwo do dokonywania na fakturach adnotacji zgodnie z obowiązkiem wynikającym z postanowień zarządzenia Prezesa P.K.C. z dnia 15.VII.55 r. w sprawie obowiązku umieszczenia na fakturze adnotacji o ustalonej cenie (Monitor Polski Nr 69 z 1955 r. poz. 872).

8. Na fakturach wystawionych po ustaleniu ceny przez przedsiębiorstwo, lecz przed uzgodnieniem potwierdzenia rejestracji należy zamieszczać adnotację „cena zgłoszona do rejestracji".

9. Rejestracji podlegają każdorazowo ustalone ceny. Jeśli jednak była ustalona cena dla producenta na identyczny artykuł, a dostawa ma być powtarzana w poprzedniej cenie — artykuł nie podlega rejestracji.

W każdym innym wypadku cena musi być zarejestrowana np. identyczny artykuł produkuje dwóch lub więcej producentów i ustalono im jednakowe ceny — wówczas ceny podlegają rejestracji.

10. Przy wypełnieniu karty rejestracyjnej podać należy dokładną nazwę artykułu oraz wyczerpujący opis, techniczną nazwę surowca, rozmiar, wagę itp. Nieczytelnie wypełnione karty rejestracyjne nie spełniające wymogów podanych wyżej nie będą przyjmowane do rejestracji.

§ 6

1. Ustalona cena przez przedsiębiorstwa podległe radom narodowym i spółdzielczości pracy po zarejestrowaniu w Wojewódzkiej Komisji Cen obowiązują na terenie całego kraju.

2. Producent dostarczający towar do innego województwa winien zarejstrować cenę we właściwej terytorjalnie Wojewódzkiej Komisji Cen (Stołecznej W.K.C., W.K.C. Poznań itp.) — niezależnie od rejestrowania w Wojewódzkiej Komisji Cen w Lublinie.

3. Ustalona cena przez uspołecznione przedsiębiorstwa handlowe po zarejestrowaniu w Wojewódzkiej Komisji Cen obowiązuje w tym przedsiębiorstwie, które ustaliło cenę. Nie dozwolone są przerzuty towarów poza zasięg przedsiębiorstwa.

§ 7

Przekazanie uprawnień przedsiębiorstwom przemysłowym (producentom) nie dotyczy artykułów opartych o tzw. sztywne koszty wytwarzania (konfekcja, obuwie).

§ 8

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1959 r.

PRZEWODNICZĄCY WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI CEN

Tamara Praczuk

LISTA ARTYKUŁÓW

zwalnianych z obowiązku zatwierdzania cen przez wojewódzkie komisje cen (komisje cen miast wydzielonych z województw)

I. Galanteria z tworzyw sztucznych — wszelka

Przykłady:

1. Torby gospodarcze, torebki damskie i dziecięce
2. Teczki
3. Futerały do okularów, grzebieni, puderniczek, aparatów do golenia wiecznych piór itp.
4. Broszki, klipsy, kolczyki, korale, naszyjniki itp.
5. Paski wszelkiego rodzaju
6. Portfele, portmonetki
7. Serwetki, śliniaczki, śniadaniówki itp.
8. Szydełka i druty do robót
9. Kołnierzyki
10. Igielniczki
11. Poduszki turystyczne
12. Lokówki do włosów
13. Drobne wyroby z folii: kapturki przeciwdeszczowe, kwiaty sztuczne, ochraniacze do mycia głowy itp.

II. Galanteria włókienniczo-odzieżowa — wszelka

Przykłady:

1. Kołnierzyki, fryzki, żaboty, mankiety
2. Chustki na głowę, chustki do nosa, szaliki i apaszki
3. Obrusy, serwety i serwetki wykonane ręcznie z kordonku i z przędzy
4. Saszetki do pończoch i chusteczek
5. Krawaty z tkanin i muszki
6. Staniki, pasy do pończoch, pasy higieniczne
7. Potniki
8. Odkurzaczki do obuwia
9. Wycieraczki do okularów
10. Opaski żałobne
11. Siatki do włosów damskie i męskie
12. Welony z tiulu haftowane
13. Poduszki malowane i makatki itp.

III. Drobne wyroby gospodarstwa domowego z drzewa i tworzyw sztucznych oraz z metalu — wszelkie

A. Drzewo

Przykłady:

1. Deski do mięsa i jarzyn
2. Łyżki drewniane i widelce
3. Kije do szczotki
4. Tłuczki, wałki, młotki do mięsa itp.
5. Deski do prasowania i rękawniki do prasowania
6. Kopyta i prawidła
7. Wykałaczki
8. Miotły brzozowe
9. Wycieraczki
10. Ramiączka i wieszaki do ubrań
11. Uchwyty do papieru toaletowego
12. Klamry do bielizny itp.

B. Tworzywa sztuczne

Przykłady:

1. Korki i lejki do butelek
2. Popielniczki
3. Szpadki do zakąsek
4. Etui — podstawki do serwetek
5. Sitka różne
6. Widelce, łyżki
7. Siatki gospodarcze
8. Klamry do bielizny
9. Siatki do piłek itp.

C. Metal

Przykłady:

1. Wióry stalowe do podłóg
2. Zmywaki kuchenne
3. Kółka do firanek
4. Lejki
5. Podstawki do kryształów z drutu
6. Przepychacze do palników
7. Ramki fotograficzne
8. Radełka do ciastek
9. Sita różnego rodzaju
10. Pogrzebacze, szufelki, śmietniczki
11. Tarki do ziemniaków i jarzyn itp.

IV. Niektóre artykuły kosmetyczne

1. Lokówki, wsuwki, szpilki, klamry i zapinki do włosów
2. Kosmetyczki
3. Puderniczki z mas plastycznych
4. Rozpylacze do perfum z mas plastycznych
5. Szczotki i grzebienie — wszelkie
6. Załotki do podwijania rzęs
7. Pilniki do paznokci i spychacze do manicur
8. Etui do szczotek do zębów
9. Miseczki do golenia, pudełka do mydła

V. Niektóre artykuły galanterii papierniczej

1. Foto-narożniki
2. Laurki ręcznie malowane
3. Karty — widokówki ręcznie malowane
4. Okładki do dowodów i książek
5. Obwoluty i zkładki
6. Albumy i klasery do znaczków
7. Klipsy i ochraniacze do ołówków
8. Kotyliony i czapeczki karnawałowe
9. Kurczaki i bociany, króliki, baranki z waty, ligniny itp.
10. Ozdoby choinkowe z wyjątkiem ozdób choinkowych szklanych
11. Kwiaty sztuczne
12. Zakładki do książek

VI. Niektóre artykuły galanterii metalowej

1. Oznaki i emblematy
2. Godła i herby miast
3. Baretki międzynarodowe
4. Sztuczna biżuteria, broszki, kolczyki, klipsy, pierścionki, bransolety itp.
5. Szpilki do kapeluszy
6. Zapinki do pończoch
7. Zapinki do kołnierzyków i spinki do koszul
8. Spinki do wiązania krawatów i przytrzymywania krawatów
9. Igły do podnoszenia oczek
10. Aparaty i kółka do cięcia szkła

VII. Artykuły różne

1. Wyroby ze słomy — koszyki, kapelusze, pudełka, grzebieniarki, makatki itp.
2. Wyroby z wiórków drewnianych, koszyki, kapelusze, pudełka, makatki itp.
3. Figurki z gipsu — wszystkie
4. Abażury
5. Lampy nocne i biurowe ceramiczne
6. Maskotki dekoracyjne
7. Kosze do śmieci
8. Trzepaczki do dywanów
9. Wkładki do obuwia

VIII. Artykuły przemysłowe ze skupu pochodzenia ZAGRANICZNEGO

Nazwa i siedziba jednostki dokonującej zgłoszenia

....

....

....

Data ....

Zgłoszenia do rejestracji

Lp.	Nazwa artykułu lub usługi oraz dokładny opis (symbol fason rozmiar, waga itp.	Jedn. miary	Cena detal.	Obow. od dnia	Nazwa i siedz. jednostki z którą uzgod. cenę	Zasięg działania ustalonej ceny

Podpis kierownika jednostki dokonującej zgłoszenia

....

Zaświadczenie rejestracji w Wojewódzkiej Komisji Cen

Nr ....

Data ....

Podpis ....

Poz. 30

ZAWIADOMIENIE

Wydział Rolnictwa i Leśnictwa Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie podaje do wiadomości, że zgodnie z decyzją Ministra Rolnictwa z dnia 14 stycznia 1959 r. Nr UR. 0/8/788/58 została ustalona następująca cena ziemi państwowej, a mianowicie:

1. w pow. lubelskim we wsiach: Abramowice, Lipniak, Świdnik i Trześniów:

Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
I	Miejska	60	52	45	40	32	25	18	12

2. w pow. lubelskm we wsiach: Krępiec, Wierzchowiska, Węglin, Bystrzyca, Mełgiew, Podzamcze, Jastków, Konopnica, Sobianowice:

a. Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
I	Podmiejska	50	43	35	30	22	18	12	9

b. Użytki zielone

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	III	IV	V	VI
I	Podmiejska	48	40	30	20	12	8

3. w pow. lubelskim we wsiach: Trawniki, Moszna, Turowola:

Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
I	Wiejska	40	35	30	25	20	15	10	8

4. w pow. lubelskim we wsi Bilsko Biała k. Białki:

Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
I	Wiejska oddalona	38	35	28	23	18	13	9	6

5. w pow. Opole Lub. we wsi Felin - Godów:

Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
II	Wiejska oddalona	37	30	20	18	15	13	8	6

6. pow. krasnostawski, wieś Ostrzyca:

Grunty orne

Okręg	Strefa	Cena w tys. złotych za 1 hektar w klasach I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI
II	Wiejska	43	40	30	25	20	18	14	8

Z-CA KIEROWNIKA
WYDZIAŁU ROLNICTWA I LEŚNICTWA

St. Wichrowski

Poz. 31

DECYZJA

WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ

PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 15.IV.1959 r.

o wszczęciu podziału terenów pod budownictwo domów jednorodzinnych.

Na podstawie §§ 2,3,5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1958 r. w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. Ust. Nr. 1 poz. 1 z 1959 r.) — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkanio-

wej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie ogłasza decyzję o wszczęciu podziału na działki budowlane pod budownictwo domów jednorodzinnych nieruchomości położonych w Lublinie w dzielnicy Dziesiąta w granicach ulic: Kunickiego, Reja, Świętochowskiego, i drogi wiodącej do Łączności na obszarze około 30 ha z wyłączeniem działki Nr 518 pochodzącej z parcelacji 1935 roku.

Pomiar terenów i opracowanie projektu podziału zleca się Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Geodezyjnemu Gospodarki Komunalnej w Lublinie. Czas i miejsce wyłożenia projektu podziału do wiadomości publicznej będzie podane w osobnym ogłoszeniu.

Od niniejszej decyzji zarządzającej wszczęcie podziału nie przysługuje odwołanie.

Z-CA KIEROWNIKA
WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I MIESZKANIOWEJ
Inż. W. Krasowicz

Poz. 32

DECYZJA
WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 27.V.1959 r.

o wszczęciu podziału terenów pod budownictwo domów jednorodzinnych.

Na podstawie §§ 2, 3, 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. Ust. Nr 1, poz. 1 z 1959 r.) Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie ogłasza decyzję o wszczęciu podziału terenów, położonych na północ od szosy Lublin — Kraśnik w granicach b. maj. Węglin łącznie z przyległą działką mienia opuszczonego kol. Konstantynów.

Pomiar terenów i opracowanie projektu podziału wykonuje Referat Geodezyjny Prezydium MRN w Lublinie.

Czas i miejsce wyłożenia projektu podziału do wiadomości publicznej będzie podane w osobnym ogłoszeniu.

Od niniejszej decyzji zarządzającej wszczęcie podziału nie przysługuje odwołanie.

KIEROWNIK
WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I MIESZKANIOWEJ
St. Karwat

Poz. 33

OGŁOSZENIE
WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ PREZYDIUM MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ W LUBLINIE

z dnia 27.V.1959 r.

o sporządzeniu projektu podziału nieruchomości i wyłożeniu tego projektu do publicznej wiadomości.

Na podstawie § 14 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie postępowania przy podziale i rozgraniczeniu nieruchomości na terenach budownictwa domów jednorodzinnych (Dz. Ust. Nr 1, poz. 1 z 1959 r.) — Wydział Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Prezydium MRN w Lublinie zawiadamia, że projekt podziału terenów pod budownictwo domów jednorodzinnych w dzielnicy Dziesiąta (ul. Kunickiego i Reja) zostanie wyłożony do publicznego wglądu w dniach od 22 czerwca do 4 lipca 1959 r. w tutejszym Referacie Geodezyjnym, ul. Krakowskie Przedmieście 78, pokój Nr 6 na parterze.

W powyższym czasie zainteresowani będą mogli zapoznać się z projektem podziału i ewentualnie wnosić swoje uwagi i zastrzeżenia na piśmie.

KIEROWNIK
WYDZIAŁU GOSPODARKI KOMUNALNEJ
I MIESZKANIOWEJ
St. Karwat

Poz. 34

ORZECZENIE
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W CHEŁMIE

z dnia 3.IV.1959 r. L. dz. R.L.V-1/29/59

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia po osobach przesiedlonych do ZSRR.

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 5.IX.1947 r. o przejęciu na własność Skarbu Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz. 318) i rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15.VII.1948 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37, poz. 271) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie

orzeka:

że wszelkie mienie, położone we wsi Wólka Okopska, GRN Świerże, pow. chełmskiego, woj. lubelskiego, składające się z gospodarstwa rolnego o pow. 5,30 ha wraz z budynkami, pozostałe po Leonie i Helenie małż. Oleszczukach, przejęte zostało w dniu 15.IV.1945 r. wraz z wszelkimi przysługującymi mu prawami — na własność Skarbu Państwa.

Osobom i stronom zainteresowanym służy prawo odwołania się od tego orzeczenia do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie w ciągu 14 dni, licząc od dnia 30 po dacie wydania Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie, w którym orzeczenie to zostało ogłoszone.

Uzasadnienie:

Wyżej wymienione gospodarstwo, położone we wsi Wólka Okopska, w czasie wydawania orzeczeń przez PPRN o przejściu na własność Państwa mienia po osobach przesiedlonych do ZSRR — zostało pominięte.

Obecnie po ujawnieniu tego faktu — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Chełmie postanowiło orzec jak w sentencji.

SEKRETARZ PREZYDIUM PRN
Aleksander Dejneka

Poz. 35

ORZECZENIE
PREZYDIUM POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ W TOMASZOWIE LUBELSKIM

z dnia 16.III.1959 r. L. dz. R.L.V-10/59 Maziły

w sprawie przejścia na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U.R.P. Nr 59, poz. 318) oraz na podstawie art. 3 i 18 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. (Dz. U.R.P. Nr 5, poz. 16) o radach narodowych, Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lubelskim

orzeka:

że wszelkie mienie położone we wsi Maziły, gr. Łosiniec, powiatu tomaszowskiego, składające się z gospodarstw rolnych nie mających urządzonej hipoteki, zabudowań, inwentarza martwego oraz ruchomości pozostałe po niżej wymienionych osobach, przesiedlonych do ZSRR, a mianowicie po:

1. Szabat Michale o obszarze 1,50 ha z domem mieszkalnym.
2. Benko Teodorze o obszarze 1,50 ha ze stodołą.

przejęte zostało w dniu 1 czerwca 1945 r. z wszelkimi przysługującymi im prawami na własność Państwa.

Od orzeczenia powyższego osobom zainteresowanym służy prawo odwołania się do Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Lublinie za pośrednictwem Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tomaszowie Lubelskim w terminie 14-dniowym, licząc od 30 po dacie wydania Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej, w którym orzeczenie zostało ogłoszone.

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO PREZYDIUM
PRN
Inż. Stanisław Gromek

Adres redakcji: Prez. W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 138, tel. 29-21
Adres Administracji: Prezydium W.R.N. w Lublinie, ul. 22-go Lipca Nr 4, pokój 51
Cena niniejszego numeru wynosi 3,90 zł

L.D.P. Zam. 2187. 2.VI.59 1400 E-1